

**"ЖІНКА – ЯК МУЗИКА, ЇЇ МОЖНА ЛЮБИТИ,
НАВІТЬ НЕ ДУЖЕ РОЗУМІЮЧИ"**

Ліна Костенко

Громадська ФУТЖА

Білоцерківська міськрайонна газета

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 19–20 (13720-13721), 8 БЕРЕЗНЯ 2019 р. Роздрібна ціна 2 грн. 25 коп.

І нехай увесь світ погеє!

Ви запитуєте, хто ці чарівні жінки? Це колектив (хоч і не повний, і про відсутність через сімейні обставини ще однієї колеги, Юлії Сергіївни Чорної, за якіс півгодини, що ми спілкувалися, із приkrістю сказали кілька людей). Колектив управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради, який зазвичай

перебуває, так би мовити, за кадром публічного поля складного самоврядного механізму. Власне, ніхто з цих людей, насправді висококласних фахівців, на те й не скажеться. Навпаки, вважає певну медійну тишну навколо своєї щоденної роботи найбільш комфорним чинником, що тільки сприяє її ефективності.

А от сьогодні, завдяки нашій надокучливості, ці красіві жінки, досвідчені професіонали, просто щирі, відкриті люди – нарешті в кadrі. У прямому сенсі. І цілком заслужено.

Як розповів нам начальник управління і шеф такого вишиваного жіночого товариства Руслан Гребенюк, у кожної з його представниць – власне завдання, враховуючи, що підрозділ має декілька різних профілів діяльності: від концесії об'єктів комунальної власності до їхньої оренди та приватизації. І за кожен із цих напрямків роботи можна не хвилюватися: тут звикли працювати чітко, старанно, сумілінно.

– Більшість членів команди працюють у нас понад 10 років, а хтось – і більше 20, тобто із дня заснування підрозділу, фактично створюючи цю структуру. Вони знають свою роботу досконало, вболівають за неї. Нарікань чи претензій на її якість з боку відвідувачів, відколи очолює управління, не було, – каже керівник. – Люди нам вдячні – і це найголовніше. Це доводить, що кожен у колективі на своєму місці.

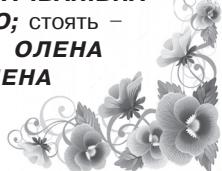
Із неприхованою приміністю начальник розповів, що всі святкові події, урочисті заходи тут відзначають гуртом, як буває у дружній сім'ї. «А в дружному колективі і завдання виконуються дружно, легко», – переконаний він. І з цим не поспорчеаєшся.

Руслан Гребенюк усім своїм чарівним підлеглим побажав миру, любові, жіночого щастя, добробуту в родинах. А ще додав – щоб ніякі негарадзи, без котрих у повсякденному житті не обйтися, не впливали на сім'ї, настрій, здоров'я.

Це дійсно важливо – як відчуває світ і себе в ньому жінка. Особливо та, котрій зі щастям професійної, суспільнії само-реалізації потрібно органічно поєднати покликання божественне – бути мамою, коханою, музою... Бути втіленням світла і краси. Іноді для відновлення рівноваги потрібна бодай мить, ну хоча б та, впродовж якої створюється фотокадр. І нехай увесь світ почека!

Валентина Храбуст

На знімку (зліва направо): сидять – НАТАЛІЯ ВІКТОРІВНА БЕЛЯЄВА, ВАЛЕНТИНА ІВАНІВНА ПОТИХА, МАРИНА ПЕТРІВНА КЛОЧКО; стоять – НАТАЛІЯ АНАТОЛІЇВНА ЛЕВЧИК, ОЛЕНА МИХАЙЛІВНА ПЕТРОВИЧ, ОЛЕНА СЕРГІЙВНА ГОГОЛЬ, ОКСАНА ГРИГОРІВНА ТРЕТЬЯК, АННА ПЕТРІВНА ДУКМАСОВА.

ЗАПРОШУЄМО НА МАСНИЦЮ

На Вас чекають:

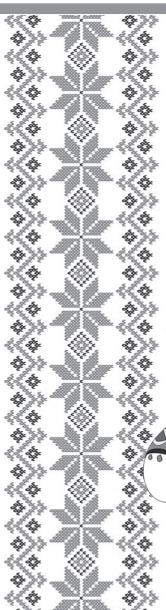
- відтворення народних дійств та обрядів: «Зима з Весною зустрічається», «Кривий танець», спалення опудала Зими
- майстер-класи:
 - з виготовлення пташок
 - з петриківського розпису
 - зі створення «ляльки-мотанки»
- цікаві ігорні локації для дітей з сюрпризами та подарунками
- веселі розваги для дорослих
- продаж обрядових страв: млинців та вареників
- ярмарок сувенірів, декоративних виробів
- тематичні фотозони
- концертна програма «Святкуй разом з нами»

Найвеселіше та найсмачніше свято зими чекає на вас і ваших друзів!

10 БЕРЕЗНЯ

з 12:00

Парк культури
і відпочинку
ім. Т. Шевченка

**Дорогі, шановні, кохані і шалені
білоцерківські жінки!**

Можливо, десь у світі й потрібно ще виборювати ваші права і свободи, але не в Білій Церкві. У нашому місті ваша роль завжди була визначною. Що казати, навіть володіли Білою Церквою з часів Браницьких винятково жінки.

Ви не лише окраса нашого міста, ви завжди були його рушійною силою. Ви єдині жінки в Україні, перед якими легко стати на коліна, бо це не принижує, а звеличує чоловіка.

Ваша наснага надає сил, ваша завзятість не дозволяє відступити, ваша поміркованість примушує ухвалювати мудрі рішення. Ви справжній скарб нашого міста, який не лише прикрашає його, а й продовжує його життя у сторіччях.

Я щиро вітаю вас із весною!

Бажаю вам звершень і кохання, здоров'я і внутрішньої гармонії, щастя і досягнення ваших мрій!

З повагою –
Геннадій Дикий,
Білоцерківський
міський голова

Дорогі жінки Білої Церкви!

Щиро вітаю Вас із прекрасним святом ніжності – Міжнародним жіночим днем 8 березня!

Перше весняне свято присвячується Вам – тим, кого ми любимо і поважаємо. Без тепла жіночих очей і сердець наше життя б було нічого не варте.

Низький уклін Вам за щедрість і красу душі, невищерпну енергію, ніжність і любов, що ви несете з собою.

Цього святкового дня бажаю Вам здійснення всіх мрій і сподівань. Хай світле березневе свято принесе Вам щастя, здоров'я, добробут та затишок до Ваших осель.

Хвіча Менарішвілі,
народний депутат
України

ЗА НЕБУДЕННІСТЬ ДУШІ

Нещодавно міську молодіжну літературно-мистецьку премію ім. М.С. Вінграновського за 2018 рік було вручено її черговим лауреатам. Серед них – наша юна письменниця, студентка Білоцерківського гуманітарно-педагогічного коледжу Ілона Котовщик (на фото). Відзнаку дівчина отримала за роман «Веселкові душі» й поетичну творчість 2018 року. Наставники, друзі, просто земляки, які мали нагоду читати твори Ілони, пророкують їй славне літературне майбутнє.

Цьогорічним лауреатом став також знаний у місті вокальний ансамбль Білоцерківського національного аграрного університету (керівник Булей Наталя).

Під час заходу було вручено й літературно-мистецьку премію імені Миколи Сома, її отримав відомий поет Петро Розвозчик за збірку «Сувій дороги».

Олександр Терещук – про пріоритети в розвитку Київщини

Прес-конференція голови Київської облдержадміністрації Олександра Терещука, під час якої він прозвітував про підсумки роботи й досягнення Київщини, а також перспективи розвитку регіону на 2019-2021 роки, відбулася 1 березня. Йшлося й про те, як іде в області процес об'єднання громад і ремонт доріг, розвивається економіка, аграрний комплекс, про справи в галузях освіти й охорони здоров'я, екологію та інше.

Так, голова КОДА розповів про те, що завдяки співпраці всіх відповідних структур вийшло подолати зимову стихію. І Київщину оминув такий колапс, який був у інших регіонах. Він зауважив, що об'єхав 18 районів області, провів наради. В результаті вдалося вирішити 70-80% проблем, з якими зверталися люди.

За словами очільника Київщини, одним із пріоритетних напрямків розвитку області є впровадження реформи децентралізації, яка дає можливість розвивати кожен район, кожен населений пункт. Адже кошти надходять безпосередньо в громади, на місця. А це розвиток інфраструктури, освіти, медицини, спорту, соціального захисту населення тощо. Це – європейський напрямок, який анонсує Президент.

Надзвичайно важливі питання на сьогодні – прихід інвестицій та підтримка бізнесу, наповнення бюджету. І для цього треба створити всі необхідні умови, переконаний голова КОДА. А ще вкрай потрібно провести на належному рівні посівну кампанію. З обласного бюджету на аграрну галузь виділено приблизно 10 млн грн. За потреби можна буде звернутися до обладри, щоби та затвердила ще додатково кошти. Приведуть з аграріями області й велику нараду.

В пріоритеті, як завжди, залишається й охорона здоров'я. О. Терещук зазначив, що нарікання на галузь є. Але ж багато залежить від керівництва медзакладів, місцевої влади. І наголосив, що кошти передбачені, тому послуги повинні надаватися якісно, в тому числі й у сільській місцевості. Вже створено спроможну мережу надання первинної медичної допомоги. В 11 районах та ОТГ Київ-

щини будується 17 сучасних амбулаторій, для яких закуплено 15 автомобілів. Усі амбулаторії забезпечені інтернетом. Крім того, в регіоні запровадять пілотний проект – так звані телемедичні послуги, планується створити й обласний перинатальний центр та реабілітаційний центр для учасників АТО.

Багато уваги приділяється й підвищенню якості освіти та захисту прав дітей, на-голосив О. Терещук. Київщина є лідером в Україні по створенню місць у закладах дошкілля. На сьогодні вже сформовано мережу з 40 опорних закладів. Нараї в області функціонують 779 ДНЗ, 706 загальноосвітніх навчальних закладів. Крім того – 404 заклади освіти з безбар'єрним простором та можливістю отримання освіти для дітей з особливими потребами, 41 інклюзивно-ресурсний центр, де створюються всі умови для того, щоб ці дітлахи змогли соціалізуватися.

Загалом 2019-ий оголошено на Київщині роком дитини. Заплановано багато: будівництво малих групових будинків, придбання житла для дітей-сиріт, завершили створення реабілітаційного центру для онкохворих дітей та хлопчиків і дівчаток з іншими недугами тощо.

Соціальний захист населення теж серед пріоритетів. До того ж в області розроблена та виконується комплексна програма підтримки учас-

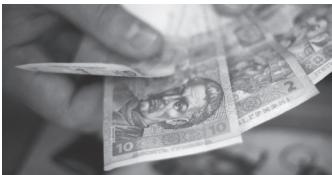
ників АТО та членів їхніх сімей, родин загиблих, а також сімей Героїв Небесної сотні та учасників Революції Гідності. Відповідно до неї, передбачено 73,6 млн грн, і на сьогодні 23 млн вже виплачено. Крім того, планується створення Центру допомоги учасникам АТО при КОДА та громадської координаційної ради учасників АТО, центру медико-психологічної реабілітації бійців АТО. Займає Київщина й одне з перших місць по Україні з наданням земельних ділянок військовим, які відстоюють суверенітет нашої держави на Сході країни.

Окремо зупинився О. Терещук і на питанні екології. Стан її в області жахливий. Відтак передбачається, наприклад, розчищення річок, прибережних смуг, створення заповідних фондів. Є цікавий проект щодо озеленення придорожніх смуг (за рахунок місцевих, обласних бюджетів та коштів інвесторів). На часі й питання будівництва сміттєпереробних заводів та ін. Щоб вирішити проблеми екології, зачутатимуть не лише українських фахівців, а європейські технології та гранти.

Все робитиметься для того, щоб поліпшити рівень життя людей, покращити соціально-економічний розвиток області, інвестиційний клімат, збільшити туристичний потенціал, підсумував голова КОДА.

Олія Штонда

Актуально

Про березневі перерахунки

В лютому поточного року Урядом прийнято постанову № 124 щодо проведення індексації пенсій у 2019 році. Документом визначено механізм проведення перерахунку раніше призначених пенсій (за зверненнями по 31.12.2018), відповідно до частини другої статті 42 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», що проводиться із застосуванням коефіцієнта збільшення показника середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески, та який враховується для обчислення пенсії, в розмірі 1,17.

■ У разі, коли розмір підвищення в результаті перерахунку пенсії не досягає 100 гривень, встановлюється доплата до пенсії у сумі, що не вистачає до зазначеного розміру, яка враховується під час подальших перерахунків пенсій.

■ Також установлено одноразову доплату до пенсії тим особам, які отримують пенсію, призначену відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (далі – Закон), та через низку заробітної плати не отримають індексацію, але мають великий страховий стаж (особи, які вийшли на пенсію після 01.10.2011: понад 35 років для чоловіків і понад 30 років для жінок, та особи, які вийшли на пенсію до 01.10.2011: понад 25 років для чоловіків і понад 20 років для жінок), а також особам, зазначеним в абзаці другому пункту 41 розділу XV «Прикінцеві положення» Закону, розмір пенсії яких з урахуванням передбачених законодавством надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, сум індексації та інших доплат до пенсії (крім пенсії за особливі заслуги перед Україною, доплати до надбавок окремим категоріям осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та доплати, передбаченої абзацом третім пункту 2 цієї постанови), за станом на 1 березня 2019 р. не перевищує мінімального розміру пенсії за віком, встановленого частиною другою статті 28 Закону.

■ Така одноразова доплата визначається в розмірі прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працевлаштність, встановленого на 1 січня 2019 р. та збільшено на коефіцієнт 1,61, і складає 2410,17 грн. Виплата одноразової доплати до пенсії буде проведена рівними частинами у березні та квітні 2019 року. При цьому сума одноразової доплати до пенсії не включається до середньомісячного сукупного доходу сім'ї під час розрахунку розміру житлової субсидії та під час визначення права на надання пільг окремим категоріям громадян згідно з Порядком надання пільг окремим категоріям громадян з урахуванням середньомісячного сукупного доходу сім'ї, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 4 червня 2015 р. № 389.

■ Автоматичний перерахунок пенсії відбудуватиметься щорічно. Наступного разу пенсії осувається з 1 березня 2020 року.

■ Звертаємо увагу, що загальні розміри пенсій, призначених за «спеціальними законами» (держслужбовців, науковців і т. п.), не перераховуватимуться, а лише в частині розміру пенсії, розрахованого за нормами Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», що є складовою загального розміру пенсії і застосовується для розмежування джерел фінансування.

Білоцерківське об'єднане управління ПФУ Київської області

Як працюватиме монетизація субсидій

У березні 2019 року субсидія громадянам виплачуватиметься готівкою. Всі, кому призначено субсидію з 2018 року, отримають у березні готівку для оплати комунальних платежів за лютий 2019 року. Відповідно, у квітні прийдуть кошти для розрахунку за спожиті у березні послуги, у травні – за квітневу комуналку.

Пенсіонери отримають допомогу від держави у березні разом із пенсією на пенсійні рахунки в уповноважених банках. Тим, у кого немає пенсійної картки, субсидію разом із пенсією доставить Укрпошта.

Решта субсидіантів зможуть отримати субсидію з 12 березня на найближчому відділенні Ощадбанку за пред'явленням паспорта та ідентифікаційного коду. Одночасно з виплатою грошового переказу кожному одержувачу субсидії буде відкрито персональний банківський рахунок, на який перераховуватиметься сума субсидії у квітні та травні.

Увага! Таке поняття, як обов'язковий платіж, скасовується. Домогосподарство отримає субсидію готівкою та має самостійно розрахуватися з спожитий газ, тепло, воду, електроенер-

гію, а кошти, які залишаються після оплати комуналки, може використати на свій розсуд.

Оплата комунальних платежів після 20 березня не впліватиме на субсидію наступного місяця. Однак, якщо за станом на травень 2019 року в домогосподарства буде прострочена понад місяць заборгованість за послуги понад 340 гривень, субсидію на новий період 2019–2020 рр. не призначатимуть.

Нагадаємо, щороку в травні відбудується процес перепризначення субсидій на новий рік. **Тому всім отримувачам субсидій у ТРАВНІ 2019 року потрібно обов'язково подати Заяву і Декларацію про доходи в управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради.** Автоматично перепризначення допомоги стосуватиметься лише тих, хто звернувся за субсидією вперше у 2019 році.

Картинки до «Білоцерківського альбому»

У Будинку органної та камерної музики відбулося нагородження лауреатів міської літературно-мистецької премії ім. І.С. Нечуя-Левицького. Переможцями цьогоріч стали дослідник-археолог **Сергій Різник** та видатний український композитор, етнофольклорист, лауреат національних та міжнародних премій, член Національної спілки композиторів України, Канадської ліги композиторів, заслужений діяч мистецтв України **Олександр Яковчук**.

Приступний на церемонії міський голова Геннадій Дикий у вітальному слові подякував лауреатам за великий внесок у культурний розвиток нашого міста та вручив нагороди.

Після офіційної церемонії відбувся концерт, у якому звучали твори композитора-лауреата Олександра Яковчука. З великою цікавістю слухачі сприйняли його мистецький доброт – цикл фортепіанних творів «Білоцерківський альбом», який виконали учні фортепіанного відділу школи мистецтв №1.

Директор школи Леся Крижевська подякувала композиторові за такий творчий здобуток («Білоцерківський альбом» присвячений перлині нашого міста, «Олександру Яковчуку»). Адже вперше в історії парку його красу було увічнено в жанрі фортепіанної музики.

За інф. сайта Білоцерківської школи мистецтв №1

Жінки в науці

Енн Цукамото, Мері Андерсон, Стефані Кволек... На заході жінки в науці почувались комфортніше. Та студентів більш цікавили землячки, українські жінки-науковці. Багато нового студента молодь почула про історика Олену Аланович, яка 55 років «під знаком Кліо» вважала, «що не може такого бути, щоб по-справжньому вивчити історію українського козацтва і не стати патріотом України».

Цілковитим відкриттям для присутніх стала інформація про Катерину Грушевську, доньку першого Президента України Михайла Грушевського, яка писала: «...іншої України нема і треба приймати її з тими конкретними умовами, що в ній зложилися, коли хочеться працювати в ній і для неї». Важко повірити, що такі талановиті, визнані в світі жінки-науковці на своїй землі, у своїй країні зазнали стільки поневірьян, зневаги, зневажання та переслідувань.

На прийнці зустрічі студенти активно відповідали на запитання від відомих жінок-науковців – Альона Сушкевич та Ірина Кравчук.

Вишивала й подумки добра бажала...

Кожен, хто прийшов до бібліотеки-філіалу №2 на свято українського рушника, приніс із собою вишиваній старовинний рушник та розповів свою особливу родинну історію. Разом з гостями книгохріні бібліотекарі пригадали обряди, пов'язані з рушником, – від народження до випроводження в останню дорогу. Звучали пісні, які, маючи авторів, стали народними. Анастасія Іванівна Штуль пригадала старовинну народну пісню про український рушник.

Ікона ангела-охоронця, в яку пані Тамара заклали свою любов та частку материнської енергетики, стала оберегом для сина й допомогла повернутися із зони бойових дій цілим та здоров

*Від усієї душі вітаємо з ювілеєм – 70-РІЧЧЯМ –
нашу дорогу, неутомну, завзяту жінку, щедру душою і ніжну серцем
БЕЗКОШЕВСЬКУ МАРІЮ ПЕТРІВНУ!*

Від щирого серця Вам щастя бажаємо,
Хай Бог Вам здоров'я пошиле і добра,
Любов'ю і ласкою хай зігривають
Всі рідині друзі ще довгі літа.
Хай радість поселиться в Вашому дому,
І ліку не буде щасливим рокам.
Міцного здоров'я, удачі в усьому
Щиро бажаємо Вам!

З повагою – церковна та сільська громади с. Потіївки

11 березня

*Міська рада Організації ветеранів України
широко сердечно поздоровляє з першим 66-РІЧЧЯМ
АНАТОЛІЯ СТЕПАНОВИЧА ДАНИЛЕНКА,
ректора Білоцерківського національного аграрного університету,
депутата обласної ради, члена ради міської ОВУ.*

Бажаємо Вам, шановний Анатолію Степановичу, міцного здоров'я, родинного щастя, успіхів у Вашій натхненій праці на благо розвитку аграрної науки та у вихованні молодих науковців-аграріїв!

З повагою – від імені Президії В.Д. Волощенко, голова міської ради ОВУ

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!
Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів,
які свої дні народження святкують у березні:

А.С. Даниленко, Г.П. Гальчус, О.А. Барицький, С.П. Вахній, С.О. Грубая, С.П. Редько, Н.В. Волощенко, Т.М. Подгорна, Т.І. Сулейманова, В.А. Рибалко, О.М. Жидкова, О.М. Возна, Г.І. Новосельська, О.Ф. Чапон, Н.А. Прокопенко, М.А. Невзоров, Л.С. Аргат, Т.І. Коваль, В.А. Нечас, Н.С. Іваниця, Л.Г. Удовенко, С.С. Андрійчук, О.С. Винецька, В.І. Круківський, В.В. Семенов, М.В. Косяк, Л.П. Акісімов, Т.В. Матіна, Л.А. Семихатська, П.Г. Кабула, Н.С. Черкаська, Г.В. Усенко, Н.М. Гаврилова, О.Л. Липка, Л.І. Ковтун, Н.С. Воробйова, Л.Л. Литовченко, М.В. Новікова, Л.Б. Копійка, Л.М. Дем'яненко, М.Л. Волошина, В.І. Гонтаренко, О.І. Кириченко, В.Ф. Назаренко, В.В. Руденко, Т.М. Павлюченко.

Радості, добра вам і здоров'я
На щодень міцного, як граніт.
Світ завжди приймате із любов'ю,
Хай щастить вам! Многая вам літ!

З повагою – В. Волощенко, голова міської ради ОВУ

► Служба 102

Затримали через 20 років

В кінці 1998 року за скончні розбійного нападу й крадіжки працівники міліції встановили та довели причетність до злочинів трьох жителів Білої Церкви. На той час кримінальну справу направили в суд щодо двох правопорушників, а 3-ї учасник злочину, якого підоозрювали у вчиненні крадіжок з магазинів та приватних будинків, вирішив уникнути відповідальності та втік з міста під час судового процесу. Тож 26-річного чоловіка правоохоронці відтікнули 1999 року оголосили в розшук.

Під час Всеукраїнської операції «Розшук» білоцерківські оперативники з'ясували

вали можливе місцеперебування «втікача» минулого століття і з метою перевірки інформації вийшли до М. Шостки Сумської області, де його затримали за місцем проживання. Під час допиту чоловік пояснив, що втік до чужого міста майже 20 років тому, щоб сховатися та уникнути відповідальності, і думав, що сьогодні вже його ніхто не розшукує.

Слідчі Білоцерківського відділу поліції оголосили 45-річному чоловіку про підозру за ч. 3 ст. 185 (крадіжка) Кримінального кодексу України та направили кримінальне провадження до суду для ухвалення законного

Поліцейські та волонтери врятували замордовану тварину

Ввечері 22 лютого на лінію 102 надійшло повідомлення про те, що по вулиці Курсовій люди помітили жінку, котра тягла на повідку напівшивого собаку. На виклик вийшов екіпаж у складі Олександра Жураківського та Ігоря Погорілого. Працівники поліції були шоковані від побаченого – виснажена тварина не могла навіть голову піднятити. Хлопці зібрали всі необхідні матеріали та почали шукати клініки й волонтерів, які могли б прийняти нещасного. На заклик про допомогу відгукнулася білоцерківська волонтерка Наталія Терещенко, яка домовилася з однією з ветклінік міста, що регулярно допомагає покинутим тваринам.

О. Жураківський та І. Погорілій, поспішаючи на інший виклик, передали нещасну тварину іншому екіпажу в складі Віталія Сича та Володимира

Цимбалюка, а ті, в свою чергу, доправили «хворого» до стаціонару.

Згодом поліцейські Олександр Жураківський і Віталій Сич провідали врятованого пса, який повільно йде на поправку. Хлопці привезли Енджелу (саме так працівники клініки назвали собаку) необхідний корм та дізналися про стан його здоров'я.

Дякуємо всім небайдужим людям, для котрих слова А. де Сент-Екзюпері «Ми відповідаємо за тих, кого приручили» – життєве кредо. Також велике спасибі за співпрацю ветеринарам і волонтерам.

Поліція слідкуватиме за долею Енджела і дасть правову оцінку діям горе-власниці.

Оксана Барковська,
інспектор Білоцерківського відділу поліції

ПОВІДОМЛЕННЯ

про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЕЛІТА», код ЄДРПОУ 13730964

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ)

ІНФОРМУЄ ПРО НАМІР ПРОВАДИТИ ПЛАНОВАНУ ДІЯЛЬНІТЬ ТА ОЦІНКУ ЇЇ ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ

1. Інформація про суб'єкт господарювання.

ТОВ «Еліта», юридична адреса: 09133, Київська обл., Білоцерківський район, смт Терезине, вул. Першотравнева, буд. 2, контактний номер телефона (0456) 33-14-30.

(місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи-підприємця (поштовий індекс, адреса), контактний номер телефона)

2. Планована діяльність, її характеристика, технічні альтернативи.

Планована діяльність, її характеристика.

Реконструкція існуючого тваринницького комплексу по вирощуванню свиней у загальній кількості 600 голів свиноматок, 5 кнурів та 3000 голів поросят вагою від 7 до 30 кг.

Технічна альтернатива 1. Реконструкція полягає в знесенні одного приміщення для утримання свиноматок, яке є морально та технічно застарілим, та будівництва на його місці сучасного приміщення ферми із застосуванням енергозберігаючих технологій на 600 голів основних свиноматок одночасного утримання, яке в змійовий період не передбачатиме ніякого додаткового обігріву.

Технічна альтернатива 2. Технічна альтернатива 1 є найбільш ефективною як з економічної, так і з технічної точки зору, що використовується в країнах Євросоюзу і відповідає всім європейським стандартам при незначному негативному впливі на навколишнє природне середовище.

3. Місце провадження планованої діяльності, територіальні альтернативи.

Реконструкція тваринницького комплексу по вирощуванню свиней передбачається на території Терезинської селищної ради Білоцерківського району Київської області на ділянці площею 5,4274 га (кадастровий номер земельної ділянки 3220455500:00:009:0021) за адресою: Київська область, Білоцерківський р-н, смт Терезине, вул. Терезинська, 1.

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 1. Не розглядається у зв'язку з проведеним робіт в межах наданої земельної ділянки та вже діючого тваринницького комплексу по вирощуванню свиней. Об'ємно-планувальні рішення розміщення об'єкта прийняті з врахуванням забезпечення технології, ділянки будівництва з її оптимальним використанням, виходчи з її розмірів і конфігурації, санітарних відстаней до житлових зон, організації чіткого функціонального зонування та зручних транспортних зв'язків, забезпечення нормативних вимог по організації шляхів евакуації у випадку виникнення пожежі, забезпечення архітектурно-просторової виразності комплексу.

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 2. **Не розглядається.**

4. Соціально-економічний вплив планованої діяльності.

Реалізація проекту дасть можливість:

- забезпечити робочими місцями місцеве працездатне населення;
- покращити економічну ситуацію регіону сплатою податків у місцевий бюджет;
- зменшити витрати підприємства на обігрів приміщень в зимових періодах;

- зменшити екологічне навантаження на довкілля в районі розміщення об'єкта за рахунок провадження нових сучасних європейських технологій вирощування свиней;
- забезпечити потреби населення в продукції сільськогосподарського виробництва.

5. Загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо).

Планована потужність комплексу після реконструкції складатиме (голів одночасного утримання):

- 600 голів основних свиноматок; - 5 голів кнурів; - 1500 голів поросят віком до 28 днів та вагою до 7 кг; - 2500 голів поросят віком від 28 до 70 днів та вагою від 7 до 25 кг.

Тваринницький комплекс після реконструкції включатиме в себе наступні будівлі і споруди:

- будівлі для доорошування свиней, яка складається з трьох паралельно розташованих будівель, об'єднаних по центру коридором-галереєю, де у вільному утриманні може знаходитись

4000 поросят та 5 кнурів; будівля для утримання 600 голів основних свиноматок; два резервуари для води; ангар для с/г техніки; дизбар'єр закритого типу; два дизбар'єри відкритого типу; завантажувальна рампа; виставковий павільйон; насосна; контора; склад; силоси для зберігання кормів; адміністративно-побутове приміщення; насосна для рідкого гною; гноєсховище типу «лагуна»; топкова на твердому паливі; контрольно-пропускний пункт.

6. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за альтернативами:

- дотримання значень гранично-допустимих концентрацій (ГДК) забруднюючих речовин в атмосферному повітрі населених пунктів;
- забезпечення санітарних норм шумового тиску на межі санітарно-захисної зони та найближчої житлової забудови;
- організація спеціально відведеніх та відповідно обладнаних місць для тимчасового зберігання відходів згідно з їх характеристикою небезпеки та відповідно до вимог діючих санітарно-гігієнічних норм і правил з подальшою передачею спеціалізованим підприємствам відповідно до укладених договірів;
- дотримання розміру нормативної санітарно-захисної зони та пропотежніх розривів між будівлями та спорудами.

Щодо технічних альтернатив 1, 2 – не розглядається.

Щодо територіальних альтернатив 1, 2 – не розглядається.

7. Необхідна екологічна підготовка та захист території за альтернативами.

В підготівчий період виконуватимуться роботи зі зняття ґрунто-рослинного шару, який в подальшому буде використаний для планування та благоустрою території.

Щодо технічної альтернативи 2 – не розглядається.

Щодо територіальних альтернатив 1, 2 – не розглядається.

8. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля.

Основними видами впливу планової діяльності на навколишнє середовище можуть бути: вплив на повітряне середовище, шумове навантаження, водне середовище, ґрунти та утворення відходів.</

...і Ликера Полусмак

Розповіді про стосунки Великого Кобзаря з жінками більше легендарні, ніж реальні, бо часто вичерпуються переліком тих, на кого звертав увагу Тарас, та суб'єктивними висновками на основі його поетичних присвят або листів. До прикладу, більшість із нас ще зі шкільної парті пам'ятає Шевченкове свято до Ликерії Полусмак, яка не зрозуміла високих почуттів, не оцінила генія й не погодилася стати його дружиною.

❖ Тарасове останнє кохання, як жодне з попередніх, мало багатьох свідків, і ті залишили про нього спогади сердечних взаємин поета і його обраниці, з якою був заручений і яку оголосив своєю наречененою. Подібного у Шевченка не було ні до, ні опісля. Хто ж вона, поетова єдина наречена, що їй він справді, як видіється, покохав і зібрався поєднати з нею долю? Народжена на Чернігівщині, дев'ятнадцятирічна сирота, кріпачка панів Макаровичів. Щоправда, сама вважала, що вона в звільнені, адже діди-прадіди козакували. Собою височенька, струнка, кароока, з густою темною косою – той тип дівчини-українки, який найчастіше бачимо на картинах Шевченка-художника. Отже, найближчий йому до серця...

❖ ...У Петербург, до своєї дочки Варвари Карташевської, Ликеру привезла наприкінці 1859 року стара пані. Дівчина стала служити покоївкою у домі, де двічі на тиждень збиралася літературні вечори, учасником яких був і Шевченко. Саме в гостинному домі Карташевських узимку шістдесяято-го року Тарас уперше побачив майбутню кохану, дівчина відразу припала йому до душі. Вона також не була до нього байдужа. Та й як могло бути інакше, коли він дуже добрий, уважний.

❖ Щире, жартівливе Тарасове слово проклало шлях до дівочого серця, яке відповіло тією ж прязнью. Той роман у поглядах та словах не залишився непоміченим. Палко закоханий поет освідчується, і Ликера дає згоду побратися. Він купляє нареченої незліченні подарунки, наймає їй окрему кімнату, зустрічається з Ликерою мало не щодня. Вона наївдується до нього в гості, в Академію художеств.

❖ Напевне, у ті літні місяці в Петербурзі не було щасливого чоловіка, ніж наш поет. Навіть поетична Музя вмовила – за липень жодного рядка, а в серпні лише одна поезія

– «Ликері». Але втрутилися «добре люди», насамперед жіночки-землячки. Нашіптували, що нібито дівчина йому не підходить морально-духовно, а ще, мовляв, нечистурна, леда-що, хитра та підступна.

❖ До наклепів доклавася й заздрісна челядь. Стало слуги-лакеї наслідатися з Ликери: от, мов, і поганий, і старий у неї жених! Вона й перелякалася, розгубилася і... не захотіла такого «щастя». Раз усі про Шевченка отак балакають... Це пізніше вона скаже: «Тоді я була зовсім дурна й не знала, який він великий чоловік».

❖ Усі «критики» Ликери згадують її і останню безграмотну записку Тарасові (яка збереглася до наших днів) з дуже образливими словами.

❖ ...«Звалоючи» усю вину на Ликеру, забуваємо про Шевченка. Про те, що він геній, а тому мав особливі, дуже завищенні вимоги до тієї, з якою вирішив побратися. Тож від нього залежало набагато більше. Якщо не все. І в такій демократній, особистій, інтимній справі, як одруження, слід довірятися лише власному серцю. І розуму. Не забуваймо, що Тарас у цей час уже тяжко хворів. І цей факт, можливо, найвизначальніший у тому, що сталося.

❖ Розрив відбувся на радість панського Шевченкового оточення, яке мало вплив. Безумовно, винна й Ликера: за певну легковажність, за те, що вродилася «з перцем». Але ж і Шевченків характер не був янгольський. Він хотів щастя – дружини, діточок, а натомість дістав смертельну образу, що пришвидшила шлях до Чернечої гори.

Минули літа молоді
Холодним вітром од надії
Уже повіяло. Зима!

Сиди один в холодній хаті,
Нема з ким тихо розмовляти,
Ані порадитись. Нема!..

❖ І все ж Ликера пронесла любов до поета через десятиліття. Вона застувала Шевченковою наречененою аж до своєї смерті, хоч, може, і собі боялась у тому зізнатися, адже була заміжня, мала дітей.

❖ Жінка зрозуміла, кого відштовхнула і втратила, і, спокуточуючи свою провину каяттям, стала приїздити на Тарасову могилу, починаючи з кінця XIX ст. А з початку ХХ-го приїздила сюди щоліта. Останні ж роки оселилася в Каневі, аби щодені приходити до коханої людини. У дощ, у зимову стужу, серед липневої спеки. Вона була великою трудівницею, чудовою швачкою, вишиваючицею. І на прожиття заробляла тяжкою повсякденною працею.

❖ Про Ликеру дізналися згодом і відомі люди – нею опікувалися Олена Пчілка, вчений-археолог Микола Біляшівський, а найбільше – Людмила Старицька, донька знаменитого письменника. Визнала Ликеру за родичку Й Тарасова численна рідна – нащадки його братів і сестер. Жінка не раз відвідувала Кирилівку, дарувала гостинці – власноруч пошипі сорочки, інший одяг, стрічки.

❖ Можна лише здогадуватися, з якими почуттями приходила Ликера до Тарасової могили. Чи не найкраще передається сердечний стан Шевченкової наречененої ось ці слова, які вона написала у книзі відгуків відвідувачів могили: «13 мая 1905 року приїхала твоя Ликера, твоя люба, мій друже. Сьогодні день моего ангела. Подивись на мене, яя каюсь».

❖ Багатолітню мрію Ликери доля майже вдовольнила – після смерті у лютому 1917 року її поховано на одному з цвинтарів Канева – всього за кілька кілометрів від дороги для неї могили. Може, через те, що на тому світі їм обом добра.

❖ Окрім своєї любові до Шевченка, Ликера Полусмак залишила нам і вишитий її вмілими руками чудовий рушник з багатьма квітами та з півнем. Рушники з вишитими голосистими домашніми птахами Великому Кобзареві особливо були до вподоби. Ликериного рушника і зараз можна побачити в експозиції Канівського музею, щоб ще раз добрим словом згадати Жінку, яка для Тараса була і музою, і наречененою.

**За матеріалами інтернет-видань підготував
Микола Отиченко**

Руйнувала всі стереотипи про жінок

1 вересня нинішнього року минає 130 років із дня народження Ольги Басараб – української розвідниці й патріотки.

Історики припускають, що якби не мученицька смерть після допитів у польській в'язниці (що вже тоді набуло неабиякого розголосу), про Ольгу Басараб і її участь у визвольних змаганнях ми могли б і не дізнатись. Інформації про жінку вкрай мало. Адже тривалий час вона була українською розвідницею, зокрема, під час роботи секретарем посольства УНР у Фінляндії та у Відні.

Після ліквідації диппредставництв УНР Ольга переїхала до Львова, працювала в Союзі українок. Підтримувала ідеї прагматичного фемінізму, коли на перше місце ставила все ж національні інтереси, а не жіночі.

В товаристві Ольга була душою компанії, постійно усміхалася і ніколи не перекладала свої обов'язки на чужі плечі. Щиро любила людей, була відзначена Червоним Хрестом за допомогу пораненим та полоненим у спеціальних благодійних комітетах.

Також Ольга Басараб була розвідницею УВО. Втім, документальних даних, які б свідчили про це, немає. Дуже мало інформації і про завдання, які вона виконувала. Адже вся діяльність УВО була сильно засекреченою.

Однак польська поліція в результаті звинуватила Басараб саме у шпигунстві.

Після арешту жінку ув'язнили у тюрмі на вул. Яховича, нині – вул. Академіка Кучера. З Ольгою “працював”

один із найкорстокіших тодішніх комісарів Леон Кайдан. Він вдавався до тортуру. Робив це начебто у спеціальній кімнаті випробувань з електричними дротами. Після допитів Ольга не могла йти самостійно, і її до камери несли, замотану в мокре рядно. Застосовували

Лише на дев'ятій день після трагедії і розголосу поліція офіційно для преси озвучила версію про самоубіство української розвідниці. Повідомлення опровергнула громадськість: тюремні гратах були надто високо, щоби українка, зростаючи леда-ль перевищував 150 см, могла самотужки заув'язати зашморг.

Могила Ольги Басараб на Янівському цвинтарі стала місцем паломництва. Вона похитнула головний тюремний стереотип про роль жінки у межах «діти-церква-кухня»: навчалася у найкращих освітніх закладах Європи, займала активну громадянську й національну позицію. А це початок ХХ століття!

У день смерті в 1924-ому Ользі було тільки 34 роки.

Цікаво, що її брат Северин Левицький писав, що малою вона ніколи не плачала навіть після найсуровіших покарань батька, ніколи не скаржилася. У протоколі допиту Ольга не назвала жодного імені та прізвища – все взяла на себе і несла цей хрест до кінця.

Джерело:
“Локальна історія”

Савина й о. Михайліо Левицькі з дітьми, Ольга вгорі.

практично інквізіційні методи допиту, аби дізнатися, звідки бере кореспонденцію, з ким контактує.

12 лютого 1924-го її знайшли повішеною на рушнику на гратах тюремного вікна. Згодом на тілі жінки виявили численні гематоми, сліди від катування струмом, вивернуті суглоби, зламані ребра.

Протягом кількох днів поліція не повідомляла родичам Ольги про її смерть та продовжувала примати передачі на її ім'я. Пізніше тільки дівчини, як безdomnoї, під фіктивним прізвищем передали для студентських дослідів...

Світову славу здобули багато українок, і вони заслуговують, щоб земляки ними пишалися. Отже, запам'ятовуйте!

10 видатних українок про яких ми не знали

Антоніна Чеховська – українська співачка, підкорила світ своїм голосом, дебютувавши на знаменитій оперній сцені Carnegie Hall у Нью-Йорку. Антоніна співає кількома мовами, але не забуває про українську: після концертів вона завжди виконує фанатам пісні рідною мовою.

Анна Стен – зірка Голлівуда 1930-1950 років, киянка, справжнє ім'я якої – Ганна Петрівна Фесак. Ніколи не приховувала своє українського коріння, дебютувала в стрічках «Дівчина з коробкою» та «Земля в полоні», за що набула слави не тільки у США. В колишньому СРСР її вважали «еталоном краси радянської жінки».

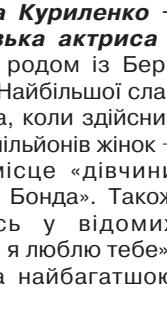
Гайді-Марія Стєфанишин-Пайпер стала 445 людиною, яка побувала в космосі. Здійснила 2 космічні польоти (загальною тривалістю 27 діб) і 5 виходів у відкритий космос. Її батьки емігрували у США із Західної України. Не забувавши про свою батьківщину, вони віддали дівчинку до дитячої організації «Пласт». Коли ж Гайді-Марія стала знаменитою на весь світ – навідалася в Україну до «пластунів».

Дарія Вербова – все-світно відома канадська модель українського походження. Має зірку на Алєї слави у Торонто, співпрацює з найвідомішими брендами і входить у десятку найдорожчих моделей світу, підтверджуючи правдивість думки, що українські жінки – найгарніші.

Ольга Куриленко – французька акторка і модель, родом із Бердянська. Найбільшою славою набула, коли здійснила мрію мільйонів жінок – посіла місце «дівчини Джеймса Бонда». Також зінімалася у відомих стрічках «Хітмен» та «Паріж, я люблю тебе». У 2017 році була визнана найбагатшою жінкою Європи.

Анастасія Петришак – талановита скрипалька з Івано-Франківська, виїхала в Італію в одинадцять років. Підкорила всю Європу, зігравши на скрипці Паганіні.

Марина В'язовська – учений-математик із Києва, живе й працює у Німеччині. 2016 року вона розв'язала задачу, над якою вчені ламали голову ще з 17 сторіччя. За це отримала премію Салема, которую вручають лише одному вченому-математику на рік за видатні результати дослідження.

Наталі Вуд – у дівоцтві Захаренко, тричі номінантка на «Оскар», найвідоміша акторка Голлівуда 1960-х, знана передусім за «Вестсайдською історією»: фільм увійшов до золотого фонду світового кіно. Ім'я Наталі знає кожен, хто працює в кіноіндустрії.

Соня Делоне – одеситка, художниця-абстракціоністка, революційний смак якої змінив історію французької моди 1920-х років. Окрім полотен, вона створювала театральні костюми, візерунки для тканин haute couture, першою відмовилася від вбрання з пишним пір'ям, намистом, бліскітками і ввела моду на стримані прямі лінії і простий фасон.

Катерина